

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se našane enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Maribor in Slovenci.

Nekaj časa sem se obrača pozornost Slovencev posebno na mesto Celje. To je prav. Ne mora pa se odobravati in tudi ni prav, da se ne brigamo za Maribor. Na to mesto bi morali posebno pozornost obrachati, ker je po velikosti drugo mesto štajarske dežele, ker je blizu nemško-slovenske meje, ker ima važne učne zavode, ker je vsled svoje trgovine in lege za naše gospodarske in politične razmere zdaj že imenitno, pa še bode imenitnejše postalo, ako se izvrši reorganizacija sodišč vsled novega civilnega postopnega reda, in ako se loči administrativno slovenski Štajar od nemškega.

Na vse te okolnosti moramo že zdaj misliti, mi se moramo na nje resno pripravljati. Tu ne velja noben izgovor. Kdor zagovarja nasprotno stališče, še politično ni goden in ne razumeva naloge naše dóbe, ali pa se boji truda in dela, da celo zamere naših narodnih in političnih nasprotnikov. V Mariboru so dani vsi pogoji, da se slovenski zivelj lahko utrdi, da se more tako organizirati, da bodé zaslomba in ponos bratom, strah nasprotnikom.

V Mariboru je razumništvo številno, zastopa vse stanove. Tu imajo Slovenci razne zavode, razna društva, celó svojo tiskarno in razne časnike imajo. In veendar je vse mrtvo, ni zapaziti nikjer pravega življenja. Kaj je temu uzrok? Slovencem v Mariboru manjka središča in združenja ali koncentracije. Kakor se Slovenci v Mariboru porivajo po raznih gostilnicah in kavarnah, tako delajo tudi njih društva. Ako pride narodnjak z dežele v mesto, ne najde nikjer slovenske družbe. Če je treba napraviti kak shod ali zborovanje, ni dobiti primerne prostora. Narodni zavodi so raztreseni po mestu; težko jih je najti, pa še težavneje dobiti njih zastopnike in merodajne osebe. Od dneva do dneva se čuti bolje in bolje potreba, da se vendar tudi za mariborske Slovence pripravi skupna streha, narodni dom.

Ne odlagajte več, gospodje! Skrajni čas je. Kar je bilo v Ptujju mogoče doseči peščici narodnjakov brez posojilnice, kar so izpeljali Brežičani tako hitro, to se dá dognati tudi v Mariboru, kjer je inteligence dosti, pa tudi precej kapitala.

Ko bodo imeli Slovenci v Mariboru svojo gostilnico in kavarno, ko bodo v narodnem domu pripravnih prostorih, za shode, koncerte, glediške predstave, ko bodo vsa narodna društva in vsi narodni zavodi pod skupno streho, pokazala se bode moč slovenskega življa, bode ta začel uplivati na okolico in na celi okraj. Središče v Mariboru se mora oživeti, srce in glava stopiti morata na svoje mesto, in vsi udje se njima pridružijo!

Vsled tega, da se Slovenci v Mariboru združijo v narodnem domu, bodo se še le prav spoznali med seboj,

bodo se drug drugega oklenili, bodo dobila obstoječa društva in zavodi novo podporo, nove moči, v popolnitev organizacije bodo se lahko osnovali novi zavodi in nova društva, če se pokaže potreba takih. Znameniti napredek celjskih Slovencev, ki se opira na združitev močij, vstrajnost in neustrašenost, naj ojači mariborske Slovence! V to pomozí Bog!

F. J.

Slovenci in Badenijeva volilna preosnova.

Volilni red je v ustavni državi največje važnosti. Zato nam ni zadosti, da smo zadnjič splošno govorili o Badenijevi volilni preosnovi, ki je bila izročena dotičnemu odseku; danes hočemo nekaj vrstic posneti iz govora dr. Ferjančiča, ki ga je imel dne 20. febr. pri splošni obravnavi, in pa iz besedij poslanca Kluna, ktere je le-ta govoril dne 22. febr. v odseku za volilno preosnovo.

Dr. Ferjančič je govoril v imenu hrvaško-slovenskega kluba. Izjavil je, da bode njegova stranka glasovala zato, da se vladni načrt odkáže odseku, da bi ga pa ne mogla vsprejeti, ako ga odsek ne spremeni. Izrekel se je zoper to, da bi deželni zbori volili državne poslance. Slednjič je razpravljaj o sedanjem krivičnem volilnem redu na Štajarskem in Koroškem ter zahteval, da se v novem volilnem razredu kranjski deželi priznata dva mandata.

Poslanec Klun pa je v odseku najprej naglašal, da tudi novi vladni načrt obseza še mnogo starih krivic. Tako so bile že doslej kmečke občine gledé volilne pravice jako prikrajšane; kajti volile so le 37% vseh poslancev. Po novem načrtu bodo volile 70% poslancev manj, torej le 30%, dočim se razmerno zmanjša zastopstvo mest le za 5 odstotkov. Razmerje med mestnimi in kmečkimi zastopniki pa je še neugodnejše, če pomislimo, da treba mestnim zastopnikom prišteti tudi zastopnike trgovskih zbornic, ki zastopajo iste koristi.

Nato opozarja poslanec Klun na krivico, ki se godi koroškimi Slovincem. Ti štejejo tretjino prebivalstva, a imajo v deželnem zboru dva, v državnem celó nobenega zastopnika. Štajarski Slovenci, ki štejejo dobro tretjino prebivalstva v deželi, imajo v državnem zboru tri zastopnike, Nemci pa dvajset.

Naloga vlade je torej, da najprvo odstrani te krivice in pravično razdeli volilne okraje. Vlada pa je predložila načrt, po katerem se sedanje krivice ne le ne odstranijo, temveč še pomnožijo. Tako dobi po novem načrtu kranjska dežela le eden mandat več, akoravno šteje 493.433 civilnega prebivalstva in plačuje davka 1.566.058 gld., dočim šteje Tirolska 790.480 prebivalcev in plačuje 2.737.666 gld. davka, pa dobi tri mandate.

Gosp. Klun zahteva, da se za Kranjsko določita dva nova mandata, sicer bodo slovenski poslanci glasovali proti predlogu. Tudi opozarja na protislovje v načrtu. Priznava se namreč volilna pravica vsem samovlastnim avstrijskim državljanom, odreka se pa v družini stoječim osebam. Po Taaffejevem načrtu je to bilo opravičeno, ker bi bila gospodar in hlapec volila v enem in istem razredu. Ta pomislek pa odpade v novem razredu z občno volilno pravico. Tudi ni zadovoljen, ako bode vlada naredbenim potom razdelila volilne okraje; to se naj zgodi s postavo, da se izključi vsaka nepristranost. Pod temi pogoji hoče glasovati za nadrobno razpravo.

Cerkvene zadeve.

Sv. misijon v Konjicah.

(Konec.)

Predno poročam o slovesnem sklepu slovenskega misijona, moram omeniti dveh prelepih svečanostij, ki nam bodo dolgo ostale v blagem spominu. V petek popoldne se je prav slovesno izpostavilo presv. Rešnje Telo. Čast. o. Doljak so imeli navdušen govor. Cerkev je bila do zadnjega kotiča natlačena ljudij, ki so ihté poslušali do srca segajoče besede. Ko začnejo pridigar prositi milega Jezusa odpuščanja zavoljo prevelike nečasti, ki se mu godi v najsv. zakramentu oltarja, pokleknilo je ednajst čč. mašnikov, z gorečimi svečami v rokah, pred Jezusa v presv. R. T., da bi ga s pridigarjem vred prosili usmiljenja. Pri tem prizoru pač ni ostalo suho nobeno oko.

V soboto popoldne pa so imeli č. o. Vrhovec podoban govor v slavo Marijino. Ko so pridigo skončali, smo molili pred izpostavljenim presv. R. T. litanije M. Božje, potem smo pa pevaje prenesli podobo Lurške M. B. iz stare cerkve v kapelo Rožnovenske Kraljice, da smo jo tam postavili na oltar sv. Nikolaja. Tako smo pridobili v cerkvi primeren prostor za sv. misijonski križ. Skušnja namreč uči, da ljudje rajši obiskujejo misijonske križe po cerkvah, kakor na javnih prostorih zunaj cerkv.

V nedeljo, na praznik sv. Družine se naša cerkev od ranega jutra do poznega večera ni izpraznila. Čeravno so bili čast. o. Doljak pravočasno oznanili, da naš mil. knezoškof v tej trdi zimi ne morejo k nam priti, se je bil vendar glas raznesel, da pridejo višji pastir ta dan v Konjice. Zato je ljudstvo v brezbrojnih trumah vrelo k sklepu našega slovenskega sv. misijona. Ta je bil nastavljen že na drugo popoldansko uro, ker ob petih zvečer se je imela začeti posebna pobožnost z nemškimi pridigami.

Menim, da le našim zvestim angelom varihom se imamo zahvaliti, da se pri toliki gneči ni prigodila najmanjša nesreča. Pred vsem se je sv. misijonski križ na velikem oltarju blagoslovil, potem se je pa v častitljivi procesiji prenesel na starinski oltar sv. Križa v »stari cerkvi«. Tej slovesnosti je sledil sklepni misijonski govor, pri katerem je vsa cerkev ponavljala na ves glas krstno obljubo in je delala dobrih sklepov za bodoče življenje. Z litanijami in zahvalno pesmijo: »Te Deum« je bil naš slovenski sv. misijon sijajno sklenjen. Drugo jutro smo še opravili običajne zadušnice za rajne farane in njih rajne dušne pastirje.

Kakor sem že omenil, smo se še tisto nedeljo večer zopet zbrali v cerkvi, ker se je začel nemški misijon ali tridnevnik.

Prav ganljivo je bilo, ko je v torek, dne 28. jan., šestnajstletna Konjičanka Adelheid Dörfel slovesno se

odpovedala od Lutrove krivovere ter se radostna povrnila v naročije sv. katoliške cerkve. Z nežnokrepkim glasom je molila katoliško veroizpovedanje in je med sv. mašo prejela prvokrat sv. obhajilo. Veleč. gospod nadžupnik, ki so spreobrnjenko pripravljali na ta prevažni korak, so imeli v začetku prepomenljivih obredov in pred sv. obhajilom primeren nagovor do svatovsko opravljene svoje nove ovčice, kakor tudi do mnogostevilno navzočih prebivalcev trga konjiškega.

V sredo, dne 29. jan. ob 6. zvečer se je prav slovesno zaključil ta nemški sv. misijon, ki je obrodil mnogo dobrega sadu. — Častita oo. misijonarja sta se dne 30. jan. odpeljala od nas, a nauki, katere sta nam delila, mir, katerega sta nam oznanjevala, milosti, ki sta nam jih prinesla, vse to naj ostane vedno med nami! Konečno naj izrekam stoterno zahvalo čč. misijonarjema, kakor vsem, ki so se z nami toliko trudili o sv. misijonu. Bog bodi vsem preobilni plačnik! Konjičan.

Gospodarske stvari.

Kako je zdaj z našim vinogradarstvom v gospodarskem oziru?

(Spisal J. Bele.)

(Konec.)

Leta 1891. se je uvažalo v Avstrijo za 0.9 milijonov goldinarjev vina, leta 1893. pa že za 11.4 milijonov goldinarjev, torej za 10.5 milijonov goldinarjev več, kakor prej. Ta denar gre v inozemstvo. Leta 1881. se je prišlo v Avstrijo za izvažanje vina v inozemstvo 8 milijonov goldinarjev, leta 1893. pa le 5.2 milijonov. Gre torej vedno več denarja iz države za uvažanje vina, kakor ga pride v njo za izvažanje. To so razmere, ki vendar le nekoliko uplivajo na neugodnost trgovinske bilance. Ako bi se več vina pridelalo, postalo bi vino primeroma ceneje, pa porabilo bi se ga tudi primerno več, a lepi denar, ki gre sedaj ven, ostal bi doma.

Uzrok, da se toliko vina uvažuje, je poleg carinskih razmer tudi pridelovanje manjše množine vina v zadnjih letih, vsled strupene rose in pa vsled trtne uši, razun tega vsled po trtni uši pouzročeno pomanjkanje vina v sosednih deželah in tem primerno višje cene.

Poleg tega, da morajo naši vinogradarji zboljšati način svojega gospodarstva, imajo se v novejšem času boriti še z novimi sovražniki, s strupeno roso in trtno ušjo. Ti so že sila škode napravili vinogradarjem, ki se nečejo z napredkom sprijazniti, pridnim so pa celo koristili; kajti cene vina so sorazmerno skočile in tisti, ki je o pravem času jel ameriške trte šaditi, ali o pravem času proti strupeni rosi škropiti, ima dokaj dobička. V škropljenju proti strupeni rosi, v novih nasedih z ameriškimi trtami imajo vinogradniki že odločne dokaze, kako dobro je, ako človek izkorišča za svoje gospodarstvo nauke napredka. To je pa vse le še kaj majhen odlomek umnega vinogradarstva. Koliko še se mora zboljšati!

Prvi pogoj dobrih uspehov kmetijstva ali vinogradarstva je gnojenje. Kdor ne gnoji dovoljno, bode le malo žel, malo obiral. Ako pa ta ali oni kmetovalec kaj čita o gnoju in gnojenju, ali ako posluša tozadevno predavanje, pokimuje z glavo, pa si misli, to sam dobro vem, kaj gnoj pomeni, pa neha brati ali pa obrne predavajočemu hrbet ter odide. Poglejmo pa v njegovo gospodarstvo! Živino že tako krmi, da ne more biti gnoj mnogo vreden, pa tudi od živine nima pravega uspeha, a z gnojem pa tako ravna, da predno ga spravi na polje ali v vinograd, ostane le še nekoliko blatnega

stelja brez velike hranine vrednosti za rastline. Veliko takega gnoja pa ne stori to, kar stori le majhen del dobro hranjenega gnoja.

Kaj pa je z mešanim gnojem, kako redko se ta pripravlja in celo redko po umnih načelih? Kaki pred-sodki vladajo proti umetnim gnojilom, vsakdo jih prej zavrže, predno jih poskusi! In vendar tak poskus le malo stane, pa more zelo veliko dobička za prihodnost donašati. Krmljenje živine, ravnanje z gnojem, naprav-ljanje mešanega gnoja, umetna gnojila itd. je poglavje umnega gospodarstva, ki tudi zelo na vinogradarstvo upliva. Ravno kar se gnojenja tiče, so kmetijske vede v zadnjem času najbolj napredovale, in tega se morajo gospodarji posebno učiti. Stroški, ki so v zvezi z zbolj-šanjem rastlinske hrane gnoja, so primeroma tako nezna-tni in se tako hitro izplačajo, da jih pač more vsak gospodar prenašati, in le malomarnost je kriva, da se tu tako malo in redko zboljšuje.

Poleg dobrega gnojenja je treba boljše obdelovanje, da se dohodki vinogradov zvišajo. Če pri nasadu je treba zemljo globoko prekopati, trse v redu saditi, zem-ljo pridno rahljati, trte prav izgojevati, obrezovati, tre-biti itd.

Vrste ali sorte trsa so sila velicega pomena. Za vse to veljajo splošna pravila, pa glede nekaterih posa-meznostij se ta pravila tudi nekoliko preminjajo vzpo-red krajevnih razmer. Vinogradarstvo se torej ne sme v vsakem kraju naslanjati le na trdno šablono, temveč morajo se glavna načela prikrejevati posebnim razme-ram. To vse naj pa se vinogradarji učé, saj se jim ponuja zato kaj pogosta prilika!

Učé se lahko iz knjig, sploh podučnih spisov. Se ve, kar se teh tiče, naj bodo včasih previdni; kajti ni vedno vse dobro, kar je tiskano. V novejšem času se je pa tudi mnogo izkušenj nabralo, in marsikaj, kar je pred leti veljalo kot dobro, dandanes več ne velja. Ko-liko novih izkušenj imamo glede ameriških trt! Pred par leti so se še smatrala vrste, ki dandanes nič ne veljajo, kot jako dobre. Isto velja o načinih cepljenja itd.

Da imajo vinogradarji priliko se z napredkom v kmetijskem gospodarstvu seznaniti, ustanovil se je po-tovalni kmetijski poduk, katerega naj bi se bolj udele-ževali, kakor se to do sedaj godi. Ta ima namen go-spodarjem ne le načela umnega vinogradarstva tolma-čiti, temveč jih tudi svariti pred podjetji, ki jim bi znala biti v kvar.

Razun tega naj bi se pa gospodarji tudi bolj učili iz lastnih izkušenj. Kar slišijo ali čitajo, naj bi v malem poskušali ter opazovali in uspeh za-se izkoristili, pa tudi sosedom priobčili. Bralna društva, v katerih si kmetovalci lahko po ceni dobrih knjig nabavijo, in si lahko v marsikaterem oziru pridobé dobrih naukov, naj bi služila tudi večkrat za razpravljanje izkušenj med kmetovalci samimi. Eden pove to, drugi drugo, kar je izkusil, in eden od družega se kaj uči, ter dobiva ye-selje do napredka. Ako si bodo pridobljene dobre nauke izkoristili, potem se bode pa sigurno dosegel smoter, namreč večji dohodki, in ne bode se več treba štajar-skim vinogradarjem sramovati pred vinogradarji Nižje-Avstrijske. Tako morejo vinogradarji tudi kmalu obo-gateti, ako še jih spremlja božji blagoslov.

Sejmovi. Dne 29. febr. v Cirkovcah, na Bregu pri Ptujju (za svinje), v Slov. Gradcu in Poličanah (za svinje). Dne 2. marcija v Marenbergu (za konje), na Planini in v Poličanah. Dne 3. marcija na Vranskem, v Oplotnici, Lučanah, Ljutomeru, Račah (za konje), v Radgoni in Mariboru (tudi za konje). Dne 4. marcija na Ptujju in v Imenem (za svinje). Dne 5. marcija na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 6. marcija pri Sv. Petru pod Sv. gorami in na Spod. Polskavi (za svinje).

Dopisi.

Iz Celja. (Cerkvene vesti.) Začnje tri dni pred pepelnico je bilo v župnijski cerkvi sv. Danijela izpo-stavljeno presv. R. Telo. Pobožni verniki so z veseljem in v obilnem številu dohajali molit in počastit presv. Rešnjega Telesa, kakor tudi v jutro in popoldne poslu-šat pridige o sv. obhajilu. — V Marijini cerkvi imajo pa nemški župljani vsaki petek postne pridige, katere je prevzel častiti o. Liensberger iz Jezusove družbe, superior v Ljubljani. — Dne 5. marcija pa se začne obnovljenje sv. misijona v župnijski cerkvi, vodila je bosta častita oo. Doljak in Vrhovec. Daj Bog, da bi veliko semena božje besede padlo na rodovitno zemljo!

Iz Makol. (Pri letošnji občinski volitvi) so bili pri nas zopet izvoljeni sami narodni možje. Čast in breme županstva je prevzel spet naš zaslužni gosp. Jerman in sicer — četrtočas. Izvolil se je enoglasno, kar nam pač dobro spričuje, kako ga občani čislajo. Nekateri znani renegati bi se ga sicer radi znebili in hoteli so preprečiti njegovo izvolitev s tem, da so baje kmetom pravili: »Ako ga še enkrat volite, tako da bo čez 12 let županoval, dasti mu morate penzijo« — toda vse zastoj! Ure nasprotnega gospodarstva so potekle! Mi se veselimo, da ostane gospod Jerman župan. On je vnet za blagor občine, ki je res s plačili preobložena. Kolikokrat poseže v svoj lastni žep, da jo obvaruje ko-likor mogoče izdatkov. Ravno zaradi — skoraj bi rekel — prevelike štedljivosti menda še ni nadomestil nem-škega pečata s slovenskim, — kar se bo pa kmalu zgodilo. Da je pa gosp. Jerman vrl narodnjak, kaže nam pač to, da se je začelo z njegovim županstvom tudi slovensko uradovanje, in da se pri občini rabi načeloma domači slovenski jezik. — Koncem še omenimo, da je g. Jerman obhajal oni teden v izvoljenem krogu svojo srebrno poroko. Želimo mu še mnogo let, da bi še dolgo tako krepostno načeloval našemu krasnemu kraju!

Od Savinje. (Za vso žalsko župnijo) je bil letošnji pust prav žalosten; tri mrličje smo imeli v zad-njem tednu in vsi trije so umrli na pustni torek. — Na pustni ponedeljek in torek smo imeli v žalski župni cerkvi celi dan izpostavljeno presv. Rešnje Telo. Verni so se v obilnem številu udeleževali te pobožnosti. Ob-žalovati pa moramo, da se je dovolilo med tem časom, ko se verni zbirajo v cerkvi ter opravljajo svojo po-božnost »šemam« razsajati po žalskem trgu. Posebno žalostno je bilo na pustni torek. Od 4. do 1/2 5. ure je bila oznanjena pobožnost za šolarje; toda le malo jih je bilo v cerkvi, večina je divjala po trgu ter gledala seme. Vprašali bi pač lahko, kdo je kriv, da imamo tako razuzdane in malovredne otroke? — Obžalovati pa moramo tudi, da se je pustilo šemam razsajati po Žalcu celo na pepelnico sredo; obžalovati moramo to tem bolj, ker je črna zastava oznanjevala, da žaluje celi žalski trg in vsa okolica po nepozabljivem možu — Francu Kovaču! Se-li take nerednosti ne dajo odpraviti?

Iz Zalca. (Blagemu učitelju v spomin.) Dne 18. febr. je umrl po dolgotrajni bolezni občé spo-štovani in priljubljeni nekdanji nadučitelj žalski, gosp. Franc Kovač. Rojen je bil v Vojniku leta 1818. ne sicer od bogatih, toda pobožnih starišev; šolo je obiskoval doma, pozneje v Celju pripravnico in leta 1835. postal je učitelj. Prvo službo je opravljal v neki grajščini na Bi-zeljskem; kmalu potem prišel je v Dobrno, vas na Ko-roškem. Leta 1837—41 je bil podučitelj v Žalcu; v tem času je bil nekaj časa tudi v Grižah učitelj. Leta 1841. je postal samostalen učitelj na Polzeli in leta 1848. prišel kot nadučitelj v Žalec in je tukaj služboval do leta 1872.; zaradi slabega zdravja moral je iti v pokoj. Med svojimi prijatelji in učenci si je kupil hišico in tukaj v

mirni samoti živel, dokler ga ni Gospod poklical na plačilo. Rajni je bil izvrsten in delaven učitelj, ki je vestno izpolnjeval svoje dolžnosti. Zato so mu pa tudi rajni knezoškof Martin Slomšek podelili častni naslov »uzorni učitelj«, in svetli cesar so mu dali zlati križec, žalski tržani pa so ga imenovali častnim občanom. Bil je pa rajni gospod tudi pobožen učitelj; vsako nedeljo je bil pri službi božji ter dajal mladini najlepši vzgled. Tega uzornega moža smo spremljali v petek k zadnjemu počitku. Ogromna je bila udeležba; preč. g. kanonik Hribovšek so prihiteli iz Maribora, da so mu govorili nagrobnico; navzočih je bilo 7 duhovnikov, mnogo učiteljev, njegovih učencev in prijateljev — najlepší dokaz, kaka so ga vsi ljubili in spoštovali. Naj počiva v miru!

Od Male Nedelje. (Zbor.) Naše leposlovno bralno društvo je imelo v nedeljo, dne 9. svečana redni občni zbor v šolskih prostorih. V odbor so bili voljeni sledeči gg.: F. Šuštar, župnik; S. Crabto, nadučitelj; A. Božič, L. Slana, L. Špindler, posestniki in vsi vneti narodnjaki. Nisem se sicer nadejal zaradi slabih časov, da bi imeli toliko udov, a vendar pokazali so zopet naši vrli Malonedelječani navdušenost do narodnosti. Zopet so radi plačali društvenino skoraj vsi stari udje, in je še tudi pristopili več novih. Tako še stoji naše društvo, kateremu je ravno letos 10 let, odkar je bilo ustanovljeno, na dobrih nogah. Že za odkritja Krempeljovega spomenika je pokazalo naše društvo svoj blagodejni upliv na vse občinstvo, osobito pa na našo mladež, katera se je pri tej priliki jako ugledno obnašala, k čemur je pomagalo branje podučnih časopisov in knjig, s katerimi si bistrijo duha in vadijo lepega vedenja v vsakem oziru. Po zborovanju se je napolila večina udov v hišo gosp. Gregoriča, kjer nam je pripravil gosp. Andr. Mihalič sodček dobrega jeruzalemskega vina, za koji trud mu izrekamo iskreno zahvalo. Ondi smo priredili prosto, a vendar »lušno« zabavo, čeprav to nekemu krčmarju ni bilo po volji.

Iz Starega trga. (Zdrav kraj.) Od novega leta sem smo dozda imeli v naši župniji 16 pogrebov. Polovica izmed odmrlih — torej osem — je bilo nad 70 (sedemdeset) let starih. Kmet »Žuk« je doživel celo 80., njegova sestra, kmetica »Žatlarca«, pa 78. leto starosti. — Dne 9. febr. sta obhajala »stara Apačnika« (slavnoznan rodovina) zlato poroko. Lansko leto sta imela zlato gostijo »Paihtarja« (Rogina), ki sta še obadva živa, in čez par mesecev upata »Gabrovnika« enako svečanost obhajati. Vse to je torej zadostni dokaz, da je pri nas zdrav kraj. Saj nam pa tudi Sv. Uršula od blizu 1800 metrov visoke gore sicer hladen, pa neokužen zrak pihlja.

Iz Slov. Bistrice. (Karol Wenig †.) Kakor ste že poročali, je po dolgi in mučni bolezni umrl dne 6. febr. č. g. Karol Wenig, bivši kaplan laporski, za kroničnim vnetjem ledvic v zdravilni hiši župnika Knežpa v Wörishofnu na Bavarskem. Iskal je ondi zdravja, a našel je smrt, previden s sv. zakramenti in obdan od več gg. duhovnikov. Ločil se je z njim iz sveta eden izmed onih, ki so bili 1890 prvi, kojim so naš milostl. knezoškof delili zakrament sv. mašnikovega posvečenja, pa tudi prvi izmed vseh tovarišev: Čehoslovanov. Žalujejo za njim njegovi dobri stariši, ki so mu zadnjo doto podarili, da so ga vzeli k sebi v rojstno mesto Klatov, da bi počival tam, kjer mu je nekdanj zibelka tekla. Žalujejo za njim njegovi č. gg. tovariši, ki so v njegovem društvu marsikatero prijetno urico preživeli. Spominjajo se ga župljani iz Kalobja, Dramelj, Ljutomera, Sv. Štefana in Laporja, kjer je bil povsod priljubljen. Priporoča se vsem gg. tovarišem v spomin in molitev. Bodi mu rodna zemljica lahka!

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. (Naše bralno društvo) nam je priredilo dne 9. febr. v šolskih prostorih lepo veselico, katere se je udeležilo prav mnogo domačega občinstva in precejšno število narodnih gostov od vseh sosednih župnij, nadalje iz Gornje-Radgone, Ljutomera, od Sv. Andraža itd. Največ zahvale za dober uspeh veselice zaslužijo g. predsednik Košar, slavnostni govornik g. Berger in g. pevovodja Fr. Čirič. Zadnjemu svetujemo, naj pomnoži svoj moški in ženski zbor še z novimi močmi, katerih ima velika jurijevška župnija se gotovo lepo število. Pohvaliti pa moramo tudi vrle pevkinje in pevce, ker so se res neutrudljivo vedli. Igra »Kateri bo?« je pouzročila precej smeha, posebno oče Gaber in doktor Bistroglav. Snubači so vseskozi dobro igrali, če pomislimo, da jih je bila večina prvokrat na odru; Marinka in Janez živita gotovo v srečnem zakonu! — Veseli nas, da napreduje naše bralno društvo tako vrlo v vsakem oziru, a vendar imamo prepričanje, da bi še bilo lahko mnogo boljše. Pristopite torej Jurijevčani, v prav mnogobrojnem številu k bral. društvu, kjer se naučite na vsak način veliko potrebnega in koristnega! Kaj bo pa s požarnim društvom?

Iz Loke. (Po novem letu.) Sneg me je zamel, ko sem se najmanj nadejal. Upal sem že, da mine zima brez snega, pa... Sedaj pa »čepim« za pečjo ter negujem bolno svojo nogo, ter cepim treske svoji ženki, da mi pripravi ljube ribice, saj imamo post; poleg pa vse to premišljujem. O novem letu sem dobil na posetnicah črki p. f. Gospod urednik, kaj to pomeni? Ali se pravi to: pro forma, ali pro felice ali per faux, per fable? Jaz mislim, da bi se dalo res na vse te načine tolmačiti, — po tem, kakor nam je pošiljatelj naklonjen. Ali bi ne bilo bolje pisati slovenski: »Bog daj srečo!« ali samo: »Srečko!«, kakor je med kmeti še vedno navada. — Dobil sem tudi nekoliko ščetinovec — naslikanih, seveda. No, ta žival pa pri meni že ne pomeni sreče, prej nesrečo. Onokrat me je ena ne daleč od goriških poljan izpodnesla ter po blatu povajjala, da sem se potem komaj opral in izkrtačil. Noga me pa še sedaj boli, ki mi jo je ranila. In to pleme naj bi pomenilo srečo; kaj še! Znak sreče bil bi po moji misli kak zlat trak, ki naj bi vezal mnogo mnogo src: »Bratje, ljubite se med seboj!« Dokler ta znak ne obvelja, držim pa se jaz svojega znaka sreče, ki je sicer pohleven, pa dovolj značilen: zakurjene peči, katera greje maloštevilno obitelj. Ali si morete misliti podobo, katera bi bila bolj obče razumljiva o novem letu? Gospod urednik, ne vem, če bodem še mnogo korakal okrog; noga se mi punta. Če se še kedaj vidiva ali ne več, želim: Z Bogom!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se v nedeljo odpeljali na južno Francosko na predgorje sv. Martina, kjer že cesarica več tednov biva. — V poslanski zbornici državnega zbora se te dni razpravlja proračun naučnega ministerstva. — Ker je upravno sodišče zavrglo pritožbo dr. Luegerja in tovarišev, vršijo se splošne občinske volitve. Bog daj kristijanom zmago! — Te dni je bil poljedelski shod. Sklenili so marsikaj dobrega. Naj se vendar vlada na to ozira!

Češko. Princ Friderik Schwarzenberg je v nedeljo v Pragi govoril na shodu katol. političnega društva. Iz tega govora se razvidi, da je češko plemstvo zelo nevoljno na Badenija, da je odstavil cesarskega namestnika Thuna, in da je zavzeto za češko državno pravo.

Štajarsko. Poslanec Morre je izjavil svojim volilcem, da pri prihodnjih volitvah ne bode več kandidoval. Poslanec Morre je bil nas protien nasprotnik, toda zmeren; le gledé na novo celjsko gimnazijo se je nedostojno obnašal proti Kalteneggerju.

Koroško. Nedavno je celovško okrajno glavarstvo dobilo ukaz, da mora slov. katol. političnemu društvu za Koroško rešiti neki odlok v slovenščini. To liberalce hudo jezi in so oni dan celo interpelovali v državnem zboru ministerskega predsednika. — Svetovalec deželne vlade grof Clary pride za vodjo deželne vlade na Šlezijško.

Kranjsko. V notranjskih in gorenjskih mestih je bil pri dopolnilni volitvi izvoljen državnim poslancem č. g. kurat Anton Koblar. — V Ljubljani je 110 raznih društev. — »Glasbena Matica« priredi na Dunaju koncert dne 23. in 25. marcija v zahvalo, da so Dunajčani poslali Ljubljani toliko podpore po potresu.

Primorsko. V Gorici bodo zidali novo cerkev Srca Jezusovega; pravi se pa, da bo iz te cerkve slovenščina izključena. — Tržaški namestnik je še vedno Rinaldini; torej pri grofu Badeniju lahonski zagrizenci več veljajo, kakor češko plemstvo. Tudi značilno!

Hrvaško. Nekaj dijakov, ki so bili pri zažiganju ogerske zastave in potem ostro obsojeni, je že odsedelo kazen v Belovaru. Pred tednom so se vrnili v Zagreb. Ob prihodu jih je ljudstvo jako prisrčno vsprejelo na veliko jeze vlade in Madjarov.

Ogersko. Vladna nasprotnika Košut in Ugron sta tudi nasprotnika pogodbe Ogerske z Avstrijo. V soboto je Franc Košut hotel v državnem zboru dokazati, da vsled te pogodbe trpi Ogerska velike krivice. Neki Hentaller je zaklical: »Lopovi so, ne pa zavezniki«. Lopovi smo po teh besedah mi Avstriji. Ali še kdo vé kje za večjo nesramnost?

Vnanje države.

Rim. Ruski ministerski predsednik je naznanil sv. očetu, da bode car Nikolaj II. kronan meseca maja. Pri tej slavnosti bode papeža najbrže zastopal dunajski nuncij Agliardi.

Italijansko. Vlada je vpokojila nakrat 10 generalov, ker so obsojali italijansko vojsko v Afriki. Resnica oči kolje. — V kratkem odposlje vojni minister v Afriko zopet 12 bataljonov in generala Baldissera, ki bode prevzel potem glavno poveljstvo v Afriki.

Bolgarsko. Velike važnosti je to, da so vse vlade Ferdinanda priznale bolgarskim knezom. Potemtakem on ni samo knez severne, ampak tudi južne Bolgarije, kjer je dozdej bil sam sultanov namestnik. Seveda se bode zdaj kmalu šel evropskim vladam zahvaljevat. Najprej pojde v Carigrad.

Srbsko. Srbi hočejo z Grki postati dobri prijatelji in zavezniki, zato pojde mladi kralj Aleksander v kratkem v Atene, glavno mesto grško. Zlasti jezi Srbe, da so Rusi postali Bolgarom tako naklonjeni.

Turško. Odposlanci macedonskih ustašev so bili pri ruskem poslaniku v Carigradu in na Dunaju. Vprašali so, če smejo računati na pomoč Rusije. Zvedeli so, da Rusija ne želi prepira v Macedoniji. — V Solinu na otoku Kreta so Turki ubili 12 kristijanov, vsled česar je nastal krvav upór.

Afrika. Buri, državljani južnoafriške republike Transvaal, se zbirajo ob meji. Bržčas hočejo napasti angleške naselbine. Nasprotstvo Burov proti Angležem raste čedalje. Predsednik Krüger pa ne more odpotovati v London, ker se mu ustavljajo prebivalci.

Amerika. General Weyler na Kubi tako vedno o zmagah poroča, kakor je poročal Martinez Campos. Vendar pa še ustaje ni konec in ga tudi kmalu ne

bode. Pred tednom so ustaši pod Macejevim vodstvom napadli mesto Saruco ter razdjali in zažgali več hiš v meste in okolici. Španci so jih sicer napodili; pa prehudo jih že niso natepli, ker so še neprenehoma praske med uporniki in vojaki.

Za poduk in kratek čas.

† Božidar Kurbos, vzgleden Slovenec.

Prijatelju v spomin spisal Zorán Ciriljev.

Ti bil mi nisi brat po krvi,
A več si bil mi tisočkrat:
Bil meni si prijatelj prvi,
Po srcu in po duhu brat.

S. Gregorčič.

»Zvest prijatelj je močna bramba in kdor ga je našel, je zaklad našel. Z zvestim prijateljem se nič ne meri, teža zlata in srebra ni nič vredna proti ceni njegove zvestobe.« Tako opisuje sv. pismo zvestega prijatelja (Sir. 6, 14. 15). In takega prijatelja sem jaz izgubil s pokojnim Božidarom Kurbosom. Ob njegovem prenanem grobu sedaj žalujem, a ne žalujem le jaz, tudi domovina plaka ob grobu zvesto udanega ji sina. Zato naj mu bodo v trajni spomin posvečene naslednje vrstice.

Božidar Kurbos se je rodil l. 1867. v Selcah pri Sv. Ropertu v Slov. goricah od želarskih starišev. Bil je najmlajši izmed šestero otrok. Ko je dovršil domačo šolo, bi imel ostati doma. Toda njegov starejši brat, občinski tajnik v Dolnji Tuzli v Bosni, je pregovoril mater, da so Božidara poslali v latinske šole. Oče so mu bili že prej umrli. Že priletel — hodil je že na delo — je prišel v mariborsko gimnazijo. Tu se je pridno poprijel učenja, dasi se mu je večkrat prav slabo godilo, ker ni dobival mnogo podpore od doma. Pol leta je bil enkrat brez vse podpore in le dvakrat na teden je dobil tople jedi. Vendar ukaželjni mladenič ni obupal, nego je zroč v nadepolno bodočnost, vse ovire srčno premagoval. Po štiri šoli zapusti Maribor in vstopi v II. državno gimnazijo v Gradcu. Upal je Božidar, da bo tu lažje živel brez večje podpore od doma. Vendar je tudi v Gradcu prav velike bede pretrpel. Stanoval je večinoma pri svojem bratu, mizarju, pa ta je bil sam reven in mu ni mogel veliko pomagati. Kljub pomanjkanju mu ni upadel pogum, učil se je marljivo in leta 1891. naredil zrelostni izpit z dobrim uspehom.

Ko je prišel v Gradec v peti razred, je bil na celi gimnaziji on edini Slovenec. Leto pozneje so bili že trije, med njimi tudi pisec teh vrstic. Tu sem se kmalu seznanil z Božidarom in od tistega časa sva si bila iskrena prijatelja. Nepozabna mi ostanejo leta, katera sem preživel v njegovi družbi v nemškem Gradcu. Božidar je bil že takrat goreč Slovenec; prav tu v tujini mu je iskra ljubezni do domovine in do maternega jezika mogočno vsplamtela, ki je prej na tihem tlela v njegovem srcu. In to ljubezen je tudi v nas budil, ki smo se ga z veseljem vsi oklenili, in nas vspodbujal in dramil, da nismo materinščine zanemarjali, katere se v gimnaziji nismo mogli učiti. Kako radi bi se bili učili v šoli slovenščine, toda na II. drž. gimnaziji ni bilo mogoče. Kot osmošolec gre Božidar prosit ravnatelja, če bi smeli obiskovati slovenščino na I. drž. gimnaziji. Ravnatelju to ni bilo po volji, pa Božidar je kmalu našel drugo uspešnejšo pot in v 14 dneh je prišlo od dež. šol. sveta dovoljenje, da smemo hoditi na I. drž. gimnazijo, kjer je podučeval slovenščino za Nemce in Slovence prof. Hubad, sedaj ravnatelj učiteljišča v Ljub-

ljani. To je bilo potrebno, da smo mogli delati zrelostni izpit tudi iz slovenščine. Zasebno smo pridno popolnjevali, kar smo zamudili, in k temu nas je pokojni Božidar vedno vspodbujal. In tu med tujim narodom smo se učili ljubiti svojo domovino, tu smo začeli čutiti, da smo sinovi čvrstega, pa žal toliko teptanega slovenskega naroda. (Dalje prih.)

Smešnica. Pri kazenski preizkavi vpraša sodnik zatoženca: »Ali ste že bili kdaj zaprti?« — »Da, gospod sodnik!« — »Zakaj pa?« — »Ker nisem mogel vun«, odgovori zatoženec.

Razne stvari.

Domače. (Pomiloščenje.) Svetli cesar so pomilostili 26 kaznjencev, od katerih so bili 3 v mariborski, 3 v graski kaznilnici, tri pa v ženski kaznilnici v Begunjah.

(Sv. birma in kanonično obiskovanje) bode letos v teh-le dekanijah: Kozje, Jarenina, Marenberg in Rogatec.

✓ (Nova celjska gimnazija) je nemškim grizencem najhujši trn v peti. Danes se v državnem zboru glasuje o 6000 gl. za to gimnazijo. Tudi liberalci so letos zoper to postavko. Upamo, da tudi tokrat zmaga slovanska vzajemnost in nemška pravičnost.

✓ (V odseku za volilno preosnovo) je včeraj govoril naš državni poslanec dr. Gregorec. Omenil je, da bode po novem volilnem redu na Štajarskem 400tisoč Slovencev imelo 4 državne poslance, 800tisoč Nemcev pa 23. To se mora popraviti v podrobni razpravi!

✓ (V Gornji Radgoni) so pri volitvah v okrajni zastop seveda zopet zmagali »Bračkijanci«. Od naših je izvoljen samo g. Kraner, župan ščavniški. Ko bode okraj moral plačati onih 20 tisočakov, tedaj še le bode ondotne omahljivce pamet srečala in bode konec Bračkove glorijske.

✓ (Ukaz.) Cesarsko namestništvo je zaukazalo, da si morata občini Celje in Celjska okolica omisliti po dva čolna z vsemi pripravami, da se bodo o povodnji ljudje lažje rešili.

(Nov denar dobimo.) Govori se, da izda avstro-ogerska banka bankovce po 10 kron, vlada pa izda srebrnike po 5 kron.

(Misijon.) Pri daleč znani romarski cerkvi D. M. v Zagorju se bo obhajal sv. misijon od dne 14. do 22. marcija. Vodili ga bodo gg. lazaristi iz Ljubljane: Urban Nežmah iz Rogatca, Vinko Krivec iz Ptuja in Alojz Nástran, rimski doktor iz Ljubljane.

(Nagla pa srečna smrt.) V petek zjutraj je bil bolehai 57letni gostač Jožef Slameršak v cerkvi Sv. Marka niže Ptuja pri sv. spovedi in sv. obhajilu. Ko pride domov, umrje naglo ob 9. uri dopoldne.

✓ (Samomor.) Na Ptuju se je ustrelil dne 20. febr. v svojem stanovanju nadporočnik Knesek v glavo, da je kmalu potem umrl.

✓ (V Gaberjah pri Celju) so v tovarni za stekleno blago delavci naglo ustavili delo. Uzrok je bil, da je bil odpuščen neki nesposoben klepar. Njegovi tovariši so zahtevali, da bi bil zopet vsprejet, in ker vodstvo tega ni storilo, našuntali so druge delavce, da so vsi delo ustavili. Nato so pa bili vsi odpuščeni — in so zdaj brez kruha. Naj zdaj hvalijo socialistične zapeljivce!

(Ljutomerski diletanti) bodo igrali v nedeljo, dne 15. marcija veliko narodno igro v 5 činih »Na Osojah«. Drama »Na Osojah« kaže življenje na kmetih in pričakovati je, da bo našemu občinstvu tako ugajala, kakor »Matérin blagoslov«.

(Nezгода). Včeraj je v Mariboru v vojaški jahalnici podpolkovnika pl. Mandelsloha neki konj tako nesrečno s kopitom udaril pod levo koleno, da mu je nogo zlomil.

(Nadepoln Slovenec umrl.) V Gradcu je dne 7. febr. previden preminol doktorand prava g. Fr. Čretnik, rojen iz Št. Jurija ob juž. železnici. Bil je še le 25 let star, zelo nadarjen in prav marljiv. Svetila mu večna luč!

✓ (Ogenj na Remšniku.) Dne 5. febr. je pogorel hlev na Korenovem, na katerem ni bilo nobene slame in sena. Moral je nekdo nalašč užgati. Posestvo ima zdaj Fella, neki nemški posestnik. Hiša je zgorela lani in dobil je zavarovalnino, a zdaj se govori, da ne dobi zavarovalnine od hleva, ker ni na novo zavaroval.

(Zvonove) so sneli iz zvonika dne 13. februvarija v Št. Pavlu na Boljski, ker bodo že tudi zvonik začeli podirati.

(Za kmečke sinove — vojakke). Vsled odloka vojnega ministerstva z dne 22. julija 1895 se onim vojakom, ki so obiskovali kako kmetijsko šolo in imajo obdelovati svoje zemljišče ali posestvo starišev, po drugem službenem vojaškem letu dovoli stalni dopust.

(Obe roki zgubil.) Zadnjič smo poročali, da si je grajščinski hlapec na Polzeli obe roki odrezal. Danes moremo to vest spopolniti. 48letni dninar je s strojem rezal krmo, pri tem pa pride z levo roko v stroj, ki mu jo odtrga, desno pa zdrobi. Siromaka, ki je oče štirih otrok, so zapeljali v Celje v bolnišnico.

(Surovi prežarji.) Na Svečnico je imel v Preseki pri Gornji Radgoni viničar Anton Polak gostijo. O polnoči pa pride nekaj fantov, ki se tako grozijo svatom, da ti zapustijo hišo. Prežarji napadejo hlapca Janeza Keršlarja, ga natepejo in mu zlomijo desno roko. Trije največji suroveži so zdaj že pod ključem.

Društvene. (»Matica Slovenska«) razpošilja ravnokar za leto 1895. izdane petere knjige in sicer »Letopis«, »Zgodovino slovenskega slovstva« II. del., »Slovenske narodne pesmi«, »Zabavne knjižnice« IX. zvezek in »Knezove knjižnice« II. zvezek.

(Vabilo.) K odborovi seji družbe duhovnikov dne 3. marcija (v torek) ob 11. uri predpoldne uljudno vabi preč. gg. odbornike predsedništvo.

✓ (Bralno društvo »Edinost« v Središču) je pri občenem zboru dne 13. febr. volilo sledeči odbor: Predsednik g. Ivan Kolarič, odborniki gg. Mat. Sinko, vpokojeni župnik; Jakob Klemenčič, Jurij Polanec, Ivan Strohs, Franc Horvat, Rudolf Kolbesen.

✓ (Vincencijeva družba) pri Sv. Magdaleni v Mariboru je najstarejša taka družba v naši škofiji. Lani je imela 369 gl. 44 kr. navadnih dohodkov in toliko stroškov.

✓ (Mariborska podružnica) sv. Cirila in Metoda ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 8. marcija. Zbor se vrši v slovanski čitalnici z običajnim vspeodom. Začetek ob 8. uri zvečer.

(Družba sv. Mohorja). Opozarjamo poštovane bralce, da se je za to preimenitno družbo, ki nam za letos zopet obeta šest krasnih knjig, treba oglasiti do dne 5. marcija.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali č. g. J. Weixl, kaplan pri Sv. Križu na Murskem polju, 5 gl., nabranih v Vučji vesi pri gostiji Šumakovi; č. g. J. Kotnik, župnik v Olimju, z veselo družbo 2 gl.; na gostiji Jožefa in Marije Kolbec v Bučečovcih 1 gl. 70 kr.; g. Alojzija Rošker v Mariboru 2 gl.

(Novo bralno društvo). C. kr. namestništvo v Gradcu je z odlokom dne 6. svečana 1896. št. 2501. pravila kmetijskega in bralnega društva v Bočni pri Gornjem gradu potrdilo.

(Sadje- in vinorejsko društvo za šoštanjski okraj) priredi prve dni meseca marca tečaj za suho cepljenje ameriških trt s pluto ali s štopelnim in sicer: od dne 1. do 4. v Št. Ilju pri Gradiču pri društv. predstojniku, dne 5. v Št. Andražu nad Polzelo v šoli, dne 6. v Velenju pri g. I. Skazi, dne 7. in 8. pa v Smartnem na Paki pri g. Pirtovšku; vsaki dan od 1. do 3. ure popoldne Podučeval bo deželni potovalni učitelj gospod Ivan Belé.

Iz drugih krajev. (Slavnemu Andreju Čehovinu), ki si je leta 1848. pri Mortari in Novari na Laškem zaslužil najvišje vojaško odlikovanje, red Marije Terezije, in je 1855 umrl kot stotnik in baron v Badenu pri Dunaju, bodo za dve leti postavili v njegovemu rojstnem kraju, v Gornji Branici na Goriškem, spomenik. Darove vsprejema veteransko društvo za Goriško in Gradiško v Gorici.

(Vsled groznega viharja) na Črnem morju so se pred tednom potopile tri ruske ladje, štirje tuji parniki in 18 jadernic. Nad sto ljudi je zglubljenih.

(S konja padel) je v Feldkirhnu 30letni hlapec Matija Nemeč, doma iz Varce v ptujskem okraju, ter si zlomil eno levo rebro. Težko ranjenega so prenesli v bolnišnico.

(V poštno hranilnico) se je od dne 12. jan. 1883, ko je ista začela poslovati, pa do dne 31. jan. letos po državi vložilo za 10.317.630.143 gld. 39 kr., vrnilo so pa 10.221.961.217 gld. 87 kr.; tako je v blagajnici preostalo čistih 95.668.925 gld. 52 kr.

(Najstarejši človek na svetu) je zamorec Bruno Cotrin v Rio v Ameriki, ima že 150 let; najstarejša ženska ima 130 let. Sicer pa največ ljudi prav visoko starost doseže v Bolgariji, kjer je 3887 ljudi, nad sto let starih.

(Ne morejo v Brazilijo). V Gorici je osem dnij bilo na kolodvoru 250 Rusinov, ki niso mogli v Brazilijo, ker se iz Genove nihče več ne privaža za- stonj. Ubogi Rusini se pa niso hoteli vrniti v Galicijo.

(Grozna nesreča). Oni teden se je v Joanesburgu v južni Afriki s strašnim pokom razneslo pet vagonov olja bencina. Pol milije na okrog so se do tal porušile vse hiše. Blizu 100 ljudi je ubitih, okoli 500 pa ranjenih.

(Umrla) je dne 23. febr. na Gori pri Sodražici na Kranjskem Magdalena Gornik, o kateri je bilo pred leti mnogo govorjenja zaradi njenih »zamaknenj«.

(Nova podrtija). V deželni žendarski kosarni v Gradcu, ki je bila dozidana pred dvema letoma, je vse tramovje sprnelo. Vsled tega so te dni morali žendarij poslopje, ki je stalo blizu 100 tisoč gld., zapustiti. Tako nemška gospôda v Gradcu gospodari!

(Mohamedanska mošeja v Gradcu) se je v nedeljo blagoslovila za vojake, ki so turške ali mohamedanske vere. Dobro, da se tako skrbi za mohamedanske vojake; naj vojaška oblast tudi skrbi, da bodo katoliški vojaki vsako nedeljo pri sv. maši!

(Težek par). V Parizu je nedavno res težek par obhajal gostijo. Novesta, 24letna Španjolka Carmen Riego, je težka 202 kili, ženin pa 260 kil. Začela sta krčmariti, in njuna gostilnica je zmirom polna rado- vednih in žejnih.

(Boj med vojaki in redarji). V neki krčmi v dunajskem Praterju se je ono nedeljo unel krvav boj med vojaki in redarji. Sedem redarjev se je pol ure bojevalo z desetkrat večjim številom vojakov. Eden redar in trije vojaki so bili ranjeni na smrt, več pa je bilo lahko ranjenih.

(Na straži). V Trstu je 18. febr. šel po polnoči desetnik Pavel Komerc menjat straže. Ko se je bližal na straži stoječemu prostaku, je ta iz neznanega uzroka ustrelil proti desetniku in ga hudo ranil. Ranjenega so odpeljali v bolnišnico, nevarnega stražnika pa v ječo.

Loterijske številke.

Gradec 22. februarja 1896: 75, 63, 87, 66, 40
Dunaj „ „ 2, 33, 36, 29, 62

Učenec z dobrimi šolskimi spričevali, zmožen slovenskega in nemškega jezika, vsprejme se v štacuni raznega blaga pri Antonu Freissmuthu v Cmureku. 1-2

Gostilna

s tobakarno pri glavni cesti, s hlevom in zemljiščem, vse v dobrem stanu, je na prodaj. Zelo primerno za penzionista. Več se izve pisмено pri lastniku „F. P. št. 10.“ Poste restante Oplotnica. Štajarsko. 1-4

Služba organista in cerkovnika

se takoj odda. 1-2
Cerkveno predstojništvo Teharje pri Celju.

Ravnokar je izšla gospodarska, 74 strani obsegajoča, prav poljudno pisana knjižica s 6 podobami:

Gospodarske izkušnje,

sadjerejske, zlasti vinogradniške.

Spisal

SIMON GABERC,
župnik Framski.

Knjižico prodaje tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Stane 20 kr., po pošti 3 kr. več.

Pri naročbi se naj znesek pošlje v markah.

Za neko žganjarsko prodajalnico na Ptuju

se vsprejme
starejša deklica
z dobrimi spričevali.

Ponudbe se naj pošljejo,

Viljemu Blanke,
tiskarju v Ptuju.



Za pobožnost Matere božje VII žalostij

in bližajoči se post priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru
Fr. Bežjakov molitvenik
„Žalostna Mati božja“.

Ta knjiga v 6. natisku obsega poduk o češenju žalostne Matere Božje, pobožnost sedem petkov, razne molitve in pesmi, ter stane vezana v polsunje 70 kr., z zlatim obrezkom 80 kr. in v usnje z zlatim obrezkom 1 gld. 40 kr.

Priporočam svoje doma izdelane,
4¹/₂ kilo težke, bakrene

vakuum peronospora - brizgalnice,

komad 12 gld. Kdor vzame 6 komadov, dobi 70% odpustka. 1500 komadov že v rabi.

Bakrene plošče, cevi, izdelani kotli za žganje in pranje vedno v zalogi.

A. Fiebiger,
kotlar koroške ulice 6,
v MARIBORU.

Št. 601.

Oklic.

Prostovoljna sodnijska dražba (c. kr. okr. sodišče v Šoštanj) daje naznanje:

Na prošnjo varuha ml. dedičev po dne 25. novembra 1895 pri Sv. Andražu umrle posestnice Treze Koprivšek se dovoli prostovoljna sodnijska dražba zapustničnega vinograda vl. št. 99 kat. občine Sv. Andraž, s pritliklino vred sodno cenjenega na 223 fl. 70 kr. in za to dražbo določa edini rok na

dne 17. marca 1896

od 11—12. ure dopoldne pri tej sodnji s pristavkom, da se bo pri tem roku omenjeni vinograd s pritliklino vred le za ali brez cenilno vrednost po 223 gl. 70 kr. prodal, in da na zemljišču v knjiženim upnikom njih zastavna pravica, ne gledé na skupilo, ostane nekrotena.

Pogoji, cenilni zapisnik in izvleček iz zemljiške knjige se morejo v navadnih uradnih urah pri tem sodišču pregledati.

C. kr. okrajno sodišče v Šoštanj,
dne 13. februarija 1896.

C. kr. okrajni sodnik:
Mihetič.

Posojilnica v Framu

registrovana zadruga z neomejenim poroštvom sklicuje redni občni zbor v posojilnični pisarni na četrtek, dne 12. sušca ob 4. uri popoldne s sledečim vspreedom:

1. Poročilo načelstva in potrjenje letnega računa.

2. Razdelitev čistega dobička.

3. Volitev načelstva in nadzornikov.

4. Predlogi in nasveti.

Fram, dne 27. svečana 1896.

Janez Gert,
načelnik.

Mizar

Josip Kregar
v Mariboru.

Zaloga:	Delavnica:
gospoke ulice 25.	grajske ulice 38.

priporoča p. n. občinstvu svojo že od leta 1878 obstoječo zalogo v lastni delavnici izdelanega pohištva, kakor cele garniture za spalnice in obednice in dvorane iz ameriškega in domačega orehovega lesa, v naravni barvi, temno ali svetlo polirane v raznih slogih, po nizkih od nobene konkurence dosegljivih cenah.

Naročila po obrazcih in načrtih, sofe, žimnice itd. se izvršujejo dobro in po ceni. 2-12

Naznanilo,

s katerim se naznanja, da je visoko c. kr. namestništvo dovolilo občini Vuherski v okraju Marenberg na Štajarskem dva živinska sejma in sicer dne

10. marca (na dan 40 mučenikov) in 4. septembra (na dan sv. Rozalije)

vsakega leta.

Da bi kupci in prodajalci se prav obilno udeležili, prosi prijazno

Občinsko predstojništvo v Vuhredu,
dne 24. svečana 1896.

Občinski predstojnik:
Jožef Widmoser.

1-2

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

Naznanilo.

Nadučitelj, bivši organist in izobraževatelj organistov, kojega žena je tudi učiteljica, želi službo menjati s takim tovarišem, kateri je nastanjen v kraji, kjer bi se lahko zadnji dve službi opravljali; ker je na njegovem sedanjem mestu drug star organist nastavljen. Ob enem se vabijo mladeniči, naj se vpisejo v tečaj za organiste. — Ponudbe sl. upravištvu „Slov. Gosp.“

Zobozdravniško naznanilo.**Dr. J. Riebl**

ordinira vsaki dan za **zobobolne** od 8.—12. in od 2.—5. ure.

v lastni hiši

vrtno ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Ustavlja umetne zobe in zobovje z zlato, kavčuk ali platino podlago in plombira z zlato itd. po ameriškanem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim ali graškim delom. Zobovje ne ovira čisto nič žvečenja ali govorjenja. 3—12

Najlepše darilo

za

godovne in svečane prilike.

Oljnati portret 85×75 cm

Antona Martina Slomšeka,

najfineje po najboljšem izvorniku izveden, na plavno napet, v zlatih kovinsko-barok, antik-barok ter črnih zlato okrašenih okvirih po 10, 12, 15 in 18 gl., dobiva se v trgovini.

D. Hribarja v Celji.

Kaj je Anton Martin Slomšek Slovencev, bilo bi preveč govoriti. Njemu se imamo zahvaliti za družbo sv. Mohora; njemu se zahvaliti za najbolje in najlepše pedagoške spise in domovinsko ljubeno nemajajoče pesni. On bil je najodličnejši buditelj naroda, in najbolj vneti zagovornik pravic Slovencev. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez slike tega slavnega moža, ki je in ostane vedni ponos in dika Slovencev. 9—10

Kathreiner
KNEIPP'S SLADNO KAVO



Se dobi povsod - ½ Kile za 25 kr.

Kaj je
Kathreiner
Kneippova sladna kava?

Qvo je zdrava hišna in družinska pijača, ki se izdeluje v Kathreinerjevih tovarnah ter ima podoben okus kakor prava bobova kava. Poleg drugih prednostij se ta sladna kava že po tem okusu odlikuje pred drugimi takimi izdelki.

Kathreinerjeva kava je najokusnejša, najzdravejša in najcenejša primes k bobovi kavi. Ona je čisto prirodni plod v celih zrnih in se rabi z velikim pridom namesto cikoriije in drugih zmletih tvarin, ki se h' kavi mešajo, o katerih se pa kupec ne more prepričati, iz česa da so; uradne preiskave so pa dokazale; da so taki kavini nadomestki dostikrat z raznimi pritliklinami popačeni. Iz začetka se vzame ena tretjina Kathreinerjeve in dve tretjini prave kave; pozneje pa vsake polovico.

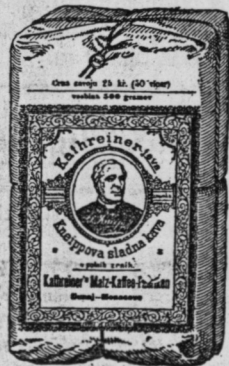
Tako postane kava veliko bolj zdrava in tudi mnogo cenejša. Kathreinerjevo kavo priporočajo najimenitnejši zdravniki, vsaki dan je bolj obrajtana kot zdrava redilna pijača v javnih zavodih, kakor tudi v stotisočeri družinah. Dobra je pa tudi »čista«, to je, brez primesi bobove kave, ker je zdrava, lahko prebavljiva, redilna in ob enem okusna jed.

Vsaka vestna gospodinja in mati, vsak prijatelj kave, ako mu je mar za lastno zdravje, naj rabi odslej Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Le na to naj vsak pazi, da ne bo goljufan s kakim ničvrednim penarejenim izdelkom, zato naj jemlje le izvorne bele zavoje z varnostno znamko, kakor se tu na strani vidi, ter z imenom

Kathreiner!

Pozor! Bodite previdni in ne pustite se prekaniti. Pristna „Kathreinerjeva kava“ ima vedno enake, bele zavoje in se nikdar ne prodaja odkrita in na vago.



Odgov. urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirilla.

(Odgov. L. A. Brože.)